

fátima 2018

XII ENCONTRO INTERNACIONAL
Equipas de Nossa Senhora

EVANGÉLIUMI ÉS HÁZASTÁRSI TALÁLKOZÁSOK II.

Fülöp Cezárei jelenet Mt 16,15-18

Életünkben vannak ijesztően semmitmondó találkozások. Az évek, évtizedek óta együtt élők számára pedig szinte törvényszerű, hogy napi találkozásaik hosszú idő alatt kialakult szerepek diktálják, mely szerepekből igen nehéz kilépni és tudatosság szükséges hozzá, ami plusz munka. A Szentírásban rengeteg példát találunk arra, hogy mi módon lehet kapcsolatainkat új módon folytatni, szinte új életet és új távlatokat nyitni.

Csak néhány példa: „Új néven hívnak majd, amellyel az Úr ajka nevez el. A dicsőség koronája leszel az Úr kezében, királyi fejdísz Istened kezében. Nem hívnak többé elhagyottnak, sem országodat magányosnak, hanem így neveznek: „én gyönyörűségem”, és országodat: „menyasszony”, mert az Úr örömét találja benned, s országod újra férjhez megy.” (Iz 62,2b-4) János evangéliumában Jézus tanítványait barátainak nevezi (vö. 15,15).

A Tékozló fiú történetében arról olvasunk, hogy a fiú méltatlan lesz a fiú mivoltára, mert eltékozolta, ám az apa újra fiává fogadja (vö. Lk 15,11 kk).

Mt 16,15-18-ban arról olvasunk,

hogy Fülöp Cezárea vidékén arról beszélgetnek Jézus és tanítványai, hogy kinek tartják az emberek az Urat. A jelenet úgy zárul, hogy Simon ben Jonanak Jézus új nevet ad: Petrosz. És meg is magyarázza, ez több, mint pusztán névcsere, ez új távlat, új cél, új feladat és mindennek előtt új kapcsolat mind embertársival, mind Jézussal: Szikla ő, melyre Egyházát építi.

Nem győzöm hangsúlyozni az ima szerepét és fontosságát – korunk embere sajnos egyáltalán nem imádkozik, esetleg elmondja naponta mások imáját, vagy mondja a magáét. De ez nem dialógus, nem kommunikáció, legjobb esetben monológ. Csend szükséges ahhoz, hogy Isten szava hallható legyen. Ennek elérése úgy kezdődhet, hogy megkérjük Istent, adjon kegyelmet a vele való találkozáshoz. Majd elcsendesedünk. Ez a csend nem pusztán a zaj, de a gondolatok, a szándékok, a vágyak hiánya is. Belső vákuum (vacuus, latin szó jelentése üres, valamitől megfosztott, szabad). Ez a kezdetben nehezen megy, de megtanulható. Néhány perc eltelte után, e belső csendbe belemondjuk: Uram! Ki nekem a hitvesem? Uram! Mit jelent számomra

ő? Ezután már csak türelem szükséges. Semmiféleképpen ne akarjuk mi kitalálni, hogy Isten mit akar nekünk mondani! Csak türelmesen tartsunk ki a csendben. Segíthet a természet szemlélése, eggyé válás egy madár röptével, egy növényi rész színével, a napsugár, vagy a szél simogatásával, felhő vonulásával. S ha válaszol az Úr – mert miért ne válaszolna, szava teremtő szóvá lesz az imádkozóban: azzá tesz, amit mond, vagy nem is szól, de te új hitvéssé leszel. Persze mindez a megújulás csak akkor tör-

ténik meg, ha nem te magad találsz ki valami általad elképzelt valóságot.

Minden emberi kapcsolat a Szentháromság kapcsolatából fakad, kivált a házastársi kapcsolat. Isten életét adja a személynek, képére teremti, s ez a Szentháromság kapcsolatának ikonja. Vágyik Isten arra, hogy ezt a kapcsolatot megossza. Már a paradicsomban is ezt a kapcsolatot keresi Ádámmal, Évával, ebben tud jelen lenni: Ember! Hol vagy? vö. Ter 3,9. Ne bújjunk el előle.

(D. T.)

3. rész – Éberség órája

Ez alkalommal a éberség órájáról szeretnék írni, ami számomra talán a legfontosabb sarkalatos pont.

Nagyon sok emlék és kép jut eszembe erről:

egy randi a párommal, amikor még csak udvaroltam neki. Sosem fogom elfelejteni, amikor vártam rá egy meleg nyári napon és hosszú idő után először láthattam... ahogyan örültem a találkozásnak, és fürödtem a boldogságban... ahogyan élveztük egymás társaságát... milyen sok mondanivalónk volt egymásnak.

amikor egy franciaországi lelki gyakorlaton véletlenül találkoztunk END-s házaspárokkal. Nagyon megfogott mindkettőnket a szabályrendszer, de a rendszeres éberség órája (leülés órája) mindennél jobban előtérbe került...talán akkor éppen az volt a házasságunkban a legfontosabb sarkalatos pont, amire nagyon szükségünk volt...vagyis a kettesben eltöltött értékes idő fontossága, és ennek megélése.

eszembe jutnak a közös vacsorák a kedvenc éttermünkben... egymás meghallgatása, a közös pityergések,

és a nevetés, a közös tervezgetés, a gyerekekről való gondolkodás... és a finom vacsorák.

Nagyon nagy ereje van a közösen eltöltött időnek. Sok gyógyulást és örömet tapasztaltam ezek által. Ezek tartalmassá tételéhez megosztom Caffarel atya gondolatait az éberség órájáról:

Szent Lukács evangéliumának 14. fejezetében (28-32 vers) Krisztus meghívja hallgatóit, hogy gyakorolják a leülés óráját. A mai rohanó és stresszes világban még fontosabb, mint valaha, hogy ösztökéljük ezt a kis kötelezettséget.

Mielőtt vállaltátok, hogy közösen felépítsétek otthonotokat, összevetétek nézőpontjaitokat, mérlegeltétek anyagi és szellemi erőforrásaitokat és kidolgozott egy sor tervet. Mióta a házasságotokon munkálkodtok nem hagytátok figyelmen kívül, hogy szükség van arra, hogy időnként együtt leüljétek és megvizsgáljátok az elvégzett munkát, hogy újra felfedeztétek az eszményeket és konzultáljatok a Fő Építésszel?

Ismerem az ellenvetéseket és a nehézségeket, de azt is tudom, hogy a ház össze fog omlani, ha senki nem vizsgálja meg a szerkezetét. Ha egy házaspár soha nem szánja rá az időt, hogy megálljon és elgondolkodjon az életén, gyakran egy anyagi és morális

rendetlenség teszi be a lábát az életükbe, ami rendkívüli módon elkezd növekedni. A családi imák, étkezések és rituálék megszokott rutinná válnak. A valódi nevelés helyét felváltják az ingerlékeny szülői reflexek. Az egység elkezd repedezni. Ezeket a hiányosságok és még sok más nem csak azoknál a pároknál figyelhető meg, akik semmit nem tudnak a gyermek pszichológiáról vagy a házassági lelkeségről, de még azok között is, akik állítólag a házasság és a családi élet szakértői. Ha nem szánják rá az időt, hogy egyet hátráljétek és megvizsgálják magukat, akkor nem fogják észrevenni azt, amit egy látogató azonnal észrevesz, amint átlépi a küszöböt, kapcsolatuk hanyatlását.

Vannak párok, akik felismerik a veszélyt. Átgondolják, és különböző eszközökkel védekeznek

ellene. Egyikük azt mondta nekem nemrég, hogy mennyire hasznukra vált, hogy gyerekek nélkül elmentek egy időre. Aki ezt olvassa, talán azt gondolja, hogy nem mindenki tudja megoldani azt, hogy barátokra vagy rokonaikra hagyják a gyermekeiket. Van más megoldás is. Például, kérjétek meg a csoportból az egyik házaspárt, hogy vigyázzon a gyerekeitekre

egy-két napig, majd viszonozzátok a szívességet.

De van annak más módja is, hogy a házaspárok kilépjenek a szokásos kerékvágásból, és erről szeretnék itt beszélni. Vegyétek elő a határidő naplókat és ugyanúgy, mint ahogy beírjátok a tennivalókat (pl. színház, orvos, baráti látogatás, stb.) tűzzetek ki egy randi időpontot egymással. Szánjatok rá két vagy három órát, és legyen ez éppen úgy „tabu” – keresztényül szólva

„szent idő”, amikor semmi és senki más nem számít. Ne hagyjátok, hogy bármi is megakadályozzon benneteket, hacsak nem olyasmi, ami miatt egy koncertet vagy látogatást is lemondanátok. Ezt a randit egymással nem szabad lemondani.

És hogyan kell felhasználni ezt az időt? Először is, nem szabad sietni.

Hagyjátok magatok mögött a partot és vitorlázatok ki a nyílt tengerre, mert mindenekelőtt szükségetek van egy kis környezetváltozásra. Hagyjátok magatok mögött a gondokat. Olvassatok el együtt egy könyvet, amit erre a kiváltságos időre tartogattok.

Ezután, hacsak már nem azzal kezdtétek, szánjatok egy kis időt a közös imára.

Éberség órája

Mindketten megpróbálhattok egy személyes és spontán imát elmondani. Ez a fajta imádság, természetesen nem alábecsülve az imádság más formáit csodálatosan közel tudja hozni a szíveket egymáshoz. Így belépve az Úr békéjébe, mondjátok el egymásnak azokat a gondolatokat, sérelmeket és legbelsőbb gondolatokat, amit a rohanós, zajos hétköznapokon nem könnyű, és nem is mindig lehet elmondani, de mégis veszélyes lehet, ha azt a szívetekbe zárva tartanátok. Bizonyosan jól tudjátok, hogy az ilyen elhallgatások a szeretet legnagyobb ellenségei.

„Zarándokoljatok” el szerelmetek forrásához; gondoljátok át újra azokat az eszméket, amiket elterveztetek, amikor fürge léptekkel elindultatok a közös úton. Újítsátok meg a kezdeti buzgalmat: Higgyetek abban, amit csináltok, és azt lelkesedéssel csináljátok. Aztán amikor visszatértek a jelenbe, hasonlítsa össze az ideálgaitokat a valósággal. Ebben segíthet egy közös lelkiismeret-vizsgálat. Határozatok el néhány dolgot, amit a gyakorlatban is meg fogtok valósítani, keresétek a lehetőségét a gyógyulásnak, a megerősödésnek és a megújulásnak és nyíljatok meg házaspárként. Vigyetek világosságot és őszinteséget ebbe a lelkiismeret vizsgálatba és keressétek meg és diagnosztizáljátok az okát mindennek, ami rossz.

Aztán fordítson néhány percet arra, hogy a gyerekeitekéről egyenként elgondolkozzatok. Kérjétek meg az Urat, hogy „helyezze szemét a szívetekbe”, ahogy ígérte, hogy Hozzá hasonlóan lássátok és szeressétek őket, és az Ő terve szerint vezethessétek őket.

Végül, ami mindennél fontosabb, kérdezzétek meg magatoktól, hogy Istent szolgáljátok-e első helyen az ott-honotokban?

Ha még mindig van időtök, akkor csináljatok olyasmit, amihez kedvetek van, csak arra kérlek benneteket ne kezdjétek a lakást takarítani, vagy ne üljétek le tévét nézni. Nincs több mondanivalótok egymásnak? Rendben, akkor legyetek együtt csendben. Ne gondoljátok, hogy az együtt csendben töltött idő nem ér semmit. Maeterlinck azt mondja: „Még nem ismerjük egymást mert még nem merünk csendben együtt lenni.”

Fontos, hogy leírjátok amit a leülés óráján megtapasztaltatok és azokat a döntéseket amiket ott meghoztatok együtt. Ezt lehet későbbre halasztani, és vállalhatja egyikőtök az íródiákságot. Fontos azonban, hogy a jövő hónap során együtt újra elolvassátok.

Amit itt elmondtam, csak egy eszköz ahhoz, hogy szerelemeteket és házasságotokat fiatalon és lendületben tartsátok. Bizonyára van ennek más útja is, de ez már egy jól bevált út.

Jó olvasást!

P.A.

Az Equipes Notre-Dame (END) a házasság és a házaspárok kölcsönös segítségnyújtásának mozgalma

Az Equipes Notre-Dame arra akar ösztönözni, hogy egyrészt felismerjük a házasságban összekapcsolódott emberpár legbelső kapcsolatában az Úr élő jelenlétét, másrészt, hogy kialakítsuk a kölcsönös, keresztényi szeretetet más családokkal. Így válunk Isten iránti hálaáldozattá és a világ előtt tanújává. A házasságnak ez az új megközelítése nem feltétlenül különbözik az eddigitől, de az életet új erővel, fényvel és reménnyel tölti meg.

A házaspárok maguk ismerik legjobban gyengéiket és azokat a nehézségeket, amelyekkel meg kell küzdeniük. Ezért döntöttek úgy, hogy csoportot alakítanak, a hívők közösségét. Együtt akarnak a megszentelés útjára lépni, mindig újra Isten felé fordulni, és ebben egymást segíteni. Ez a kölcsönös segítség a növekvő barátságban válik élővé, különösen az egyéni életnek a közösségbe való mélyreható bevonása („mise en commun” = a közösségbe való bevonás) által, de a sarkalatos pontok megvalósításában való kölcsö-

nös osztozás („partage” = osztozás) révén is. A másokkal való találkozás minden jelenlétben kiteljesíti az ismereteket saját magáról és Isten akaratáról, mindannyian „kommunikálnak”, azaz kapcsolatba kerülnek egymással.

A „kommunió” kölcsönös cserét, kapcsolatot jelent. Eközben nem arról van szó, hogy a tökéletesség előre kitűzött lépcsőfokait kell meghódítani. Az egyes házaspárokat kell bevonni egy élő és dinamikus folyamatba. A cél tehát a szétszórtak egybefogása, az egymástól távol lévők egymáshoz való közelítése, a gyengébbek erősítése, a kiforratlan megformálása. Arról van tehát szó, hogy együtt, kölcsönös, keresztényi szeretetben feladatokat vállaljunk. Így áll elő az egység Krisztusban.

3.1. Az önképzés iskolája

Az END lehetőséget nyújt a házaspároknak az együttes fejlődésre. Nem csupán hitbéli ismereteink elmélyítéséről van szó, hanem az emberi és keresztény életszemlélet gyakorlásáról is. Használunk kell eszünket és szívünket, hogy a hit és az élet közötti szoros összefüggést megtapasztalhassuk.

Különböző forrásokból táplálkozik ez az életszemlélet: a házaspárnak és a csoportnak a „munkatémával” való foglalkozásából, a mozgalom irataiból, a szemináriumokból, a lelkigyakorla-

tokból és a mozgalom által bizonyos időközönként közzétett vezérgondolatok elmélyítéséből. Ehhez mindig szükséges az egyének, házaspárok és a közösség kölcsönös fáradozása, és mindig kapcsolatban van a szentségek, különösen az eucharisztia vételével való élő kontaktussal, az imádságra való egyre fokozódó nyitottsággal, Isten szavának hallgatásával, és az idők jelének figyelmes szemlélésével.

A továbbképzés kihívás számunkra,

segít bennünket, hogy Isten szándékait magunkra, mint házaspárra vonatkoztassuk, és a mi személyes, házassági és hivatásbeli életünket az evangélium értékei szerint rendezzük be. Más témák is célul tűzhetők ki, pl. annak megértése, hogy mi a férfi és nő munkájának keresztény értelme Isten tervében, vagy annak kifejtése, hogy mire van szükség a személyes és szociális erkölcs összeközléséhez.

M.R.M. és M. Gy.

A házaspár papi szerepe

Ellenkezőleg, meg kell erősíteni, hogy a házasság szentsége feladatot ad a házaspárnak az Egyházban, amely tehát vitathatatlan és eredeti apostoli küldetés. Pótolhatatlan. A házaspárnak sajátos küldetése van, melyet senki nem helyettesíthet.

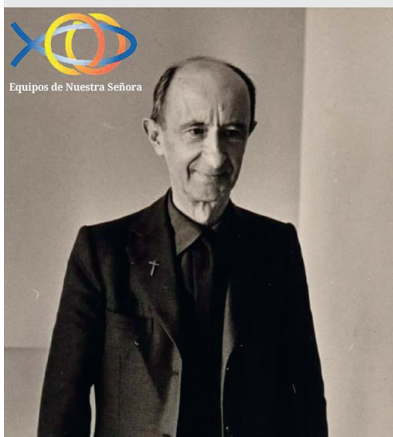
(...) a házaspár „prófétai” küldetése. A szó bibliai értelmében a „prófeta” az az ember, aki Isten nevében beszél. A keresztény házaspárnak életével, példájával, viselkedésével kell hirdetnie a házasság tanát. Az nem elég, ha a papok a házasság teológiáját és erkölcsi vonatkozásait tanítják, hanem ennél több

kell, XXIII. János pápa 1959-es END-hez címzett szavai szerint „a keresztény házaspároknak, akik a házasság szentségét megélik annak teljességében, életükkel kell illusztrálni és elérhetővé tenniük ezeket minden ember számára”. Fogalmazzunk másképpen:

elengedhetetlen, hogy mindazok a férfiak és nők, akik vágnak az emberi szeretetre, egy keresztény házaspárt látva megértsék, hogy Krisztus azért jött, hogy megmentse a szeretetet és új nagyságot és ragyogást adjon neki.

L'Anneau d'Or, n° special 111-112: A házasság, e nagy szentség, 1963. május-augusztus - A házaspár papi szerepe

88 Aniversario de Sacerdocio

Padre Henri Caffarel

Április 20-án ünneplte a világ END Caffarel atya papságának 88. évfordulóját

+++

Április 22-én autóbalesetben életét vesztette a síriai END egyik új lelki tanácsadó papja Yaghiché Elias Geangi atya. Imádkozzunk közösen a közösségért!

+++

Április 25-én Bechara Rai

Április 5-8-ig az ERI Fatimában gyűlt össze, hogy előkészítsék a Fatimai találkozót, ahol 9000 tag fog találkozni. Az ERI tagoknak sok dolguk van az előkészületekkel, de ennek ellenére a megbeszélések a testvériség szellemében és jó hangulatban teltek el. Találkoztak az előkészítő csoportokkal is, illetve végiglátogatták a helyszíneket. A találkozó nagyon gyümölcsöző volt

+++

Április 9-én az ERI tagjai Angéla Cohelo nővérrel találkoztak, aki Lucia (látnok) boldoggá avatásának egyik fő szervezője, mivel Ő is fog előadni a fatimai találkozón

+++

Április 15-én mint minden hónap 15-én most is a közel-kelet keresztényeiért és elsősorban síriai tagjainkért imádkoznak a világ END-ei

+++

pátriárka, az arab/perzsa öböl országában elsőként felszentelt maronita templom szentelése alkalmából ezeket a bátorító szavakat intézte a quatari END-hez:

« Köszönettel tartozom a Dohában, Katarban jelen lévő END csoportoknak. Örülünk, hogy jelen vagytok közöttünk, mert ez egy olyan mozgalom, amelyet szeretünk és tisztelünk, hiszen a keresztény családok számára Ti biztosítjátok az igaz hitre oktatást, Szűz Mária közbenjárásával.

Jól ismerjük a gazdag havi találkozókat; Gratulálni szeretnék Neketek, amiért családjaitokban természetes módon őrzitek a hitet, és gyermekeiteket ráneveleitek az ima fontosságára és továbbadjátok nekik a hitet nemzedékről-nemzedékre. A Szent Szűz áldjon Benneteket és legyen társatok. Az egyház büszke Rátok, Ti vagytok a földön az egyház ereje; az egyház tettei a

keresztény mozgalmak, mint az END, nélkül mit sem érnének.

Biztosíthatlak Benneteket, hogy a Ti szerepetek elsősorban egyházi. Az egyház nevében valljátok meg a hiteteket. Az egyház nevében imádkoztok a családjáért, amely igazi egyház és hit-iskolává válik, amely spirituális, emberi és társadalmi értékeken alapul. A Szent Szűz kíséren Benneteket, és az Úr áldjon meg titeket. Testvéri érzéseimet és apostoli áldásomat adom Nektek».

+++

Április 30-án a mexikói közösséggel együtt gyászoljuk az autóbalesetben elhunyt 3 tagjukat és imádkozunk a kórházban lévőkért.

+++

Május elején már felekerültek a fatimai honalpra a találkozóra összeállított énekek kottái, hogy már mindenki tudjon előre készülni az eseményre.

+++

Május 13-án ünnepelték Braziliában a 68. évfordulóját az END tagságuknak.

+++

Június 15-én mint minden hónap 15. napján a világ END-ei a szíriai barátainkért imádkoznak, hasonlóan ehhez a gyerekekhez:

„Együttérés Istene, hallgasd meg a szíriai emberek kiáltásait, erősítsd meg azokat, akik az erőszak miatt szenvednek, vigasztald meg azokat, akik gyászolják halottaikat, erősítsd meg a Szíriával szomszédos országokat a menekülteknek nyújtott segítségben és vendégszeretetben, változtasd meg azok szívét, akik fegyvert ragadtak és véd meg azokat, akik békének szentelték magukat. Remény Istene, ösztönözd a vezetőket, hogy a békét választanak az erőszak helyett, és keressék az ellenségeikkel való megbékélést,

ösztönözd a Világegyházat a szíriai nép iránti együttérzésre, és adj nekünk reményt az igazságon alapuló békés jövőre. Kérjük mindezt Jézus Krisztus, a béke hercege és a világ villágossága által! Amen”.

+++

Június 24-én jelentették be, hogy a fatimai találkozón Peter Turkson ghánai érsek is részt fog venni egy a találkozó időtartam alatt zajló konferencia előadójaként.

+++

Június 25-én To és Zé Moura-Soarès az ERI leköszönő vezetőit meghívták a család és az élet laikus Kúriájába, hogy bemutassák az END-t.

+++

Július 7-én az ERI megérkezett Fatimába, hogy a nagy találkozó előtt elvégezzék az utolsó simításokat. Az ott tartózkodásukat egy misével kezdték a liszaboni Szt. Jeromos monostorban.

+++

Július 9-én együtt ünnepelték az ERI lelkitanácsadó papjának a 40 éves miséjét.

+++

Július 11-én Françoise és Rémi Gausse (az ERI kommunikációért felelős házaspárja) aranylakodalmát ünnepelték együtt.

+++

Július 11-én Fadoval (portugál melankolikus dalok gitárral kísérvé) köszöntötték a nemzetközi Kollégium résztvevőit.

+++

Július 15-én zárult a nemzetközi Kollégium, ahol bemutatták az ERI új tagjait, a korábbi vezetők átadták a lángot az új felelősöknek.

+++

Július 16-21 Fatimai találkozó. Itt nyomon követhető: www.endfatima2018.pt/

+++

Július 30-án ünnepeljük mindenhol a világon Caffarel atya születésének 115. évfordulóját.

(T. B. és T. E.)

Debreceni beszámoló

Krisztus szeretete sürget minket

2018. március 14-én délután az END mozgalom házaspárjai Gulyás Tamás kezdeményezésére Barsi Balázs atyát hívták lelki délutánra a II. Szent János Pál Intézetbe. Balázs atya Időt szánt arra, hogy az egész egyházközségnek tarott lelkigyakorlat mellett az END-es házaspárokkal is találkozzon.

Nyitott tekintete, megnyerő mosolya, szelíd arca, határozott fellépése, tisztánlátó gondolatai magával ragadóak voltak. Balázs atya érdeklődéssel hallgatta az END mozgalom bemutatását és szeretettel üdvözölte a közösségeinket. Nem kertelve kimondta, hogy a család, a házasság korunkban frontális támadásnak van kitéve, így sok a teendőnk.

Mi a legfontosabb? Mi a missziónk? A házasságot rendkívüli szentségnek nevezte Balázs atya, isteni intézménynek. Mint minden ember, a házasságban élő ember is Isten képmására vannak teremtve. Az emberi léleknek pedig

van egy mélyrétege, amely Istennek van fenntartva, amit a Szentlélek magának foglalt le. Tehát a házasságban élők legfontosabb missziója: az ima. A személyes ima, a közös ima, a család együttes imája. Az ima segít lelkünket átítatni Isten erejével, hogy a belénk rejtett kincs kibontakozzon. Ha a „szívünk rá van kötve a Szentháromság életére” – fogalmazott Balázs atya – könnyebb ráhangolódunk az isteni erények gyakorlására, alázatosabbak leszünk házastársunkkal, gyermekeinkkel és embertársainkkal, még akkor is, ha ez időnként nem könnyű feladat. Jól esett hallani a szerzetes atya tisztánlátását a mai édesanyák és édesapák helyzetéről.

Nagy felelősség gyermekét nevelni, és a feladat testi-lelki erőfeszítéssel jár. Meg kell tanulni feltölteni házaspárként egy-egy csendes hétvégére: a te-
lefont kikapcsolni, sétálni, beszélgetni, ápolni a szeretetkapcsolatot egymással, gyakorolni az őszinteséget. Házastársunkban és embertársainkban igyekezni a jót keresni, alkalmazkodni egymás természetéhez.

A közös beszélgetés és lelki óra után az END-es csapat együtt ünnepelte a nagyböjti lelkigyakorlat keretében az eukarisztiát. Megrendítő volt hallani

éljük majd küldetésünket, melyet házaspárként kaptunk.

Gajdos Viktória

Fatimai világtalálkozó

Hat nap a fatimai Szűzanya ölelésében

Átölelt és hat napon keresztül a szívén melengetett Fatimában Jézus édesanyja, Mária.

A Jóisten úgy rendezte az idei nyarunkat, hogy eljuthattunk Fatimába, a Lisszabontól másfél órányi buszútra lévő portugáliai kisvárosba. A 2012-es brazil utáni itt került sor közösségünk újabb világtalálkozására. A település nem a klasztrikus turistaélményt kínálja az ide látogatóknak – persze számtalan ajándékbolttal és

vendéglátóüzlettel találkoztunk –, de Fatima valahogy és valamiért másképp „zsong”, valami mással csalogat, mint a megszokott üdülőparadicsomok. Pedig paradicsomi idill várja az utazókat

– évente több millió emberről beszélünk –, elsősorban a lelki élményekre, lelki feltöltődésre vágyó zarándokokat Fatimában is, ahol 101 évvel ezelőtt a Szűzanya többször megjelent a három kis pásztor gyerekeknek. Mi is azzal a céllal indultunk útnak, hogy a szívünkbe-lelkünkbe fogadjuk mennyei édesanyánkat.

Nagy izgalommal és még nagyobb várakozással készültünk a találkozóra, igyekeztünk felfrissíteni angol és olasz nyelvtudásunkat, mivel az esemény bár nemzetközi volt, a magyar nem tartozott a hivatalos nyelvek közé, mint a portugál, a spanyol, a francia, az angol, az olasz és a lengyel, így tolmácsunk sem volt. Sebj – gondoltuk –, Jézus korában is minden nép a maga nyelvén hallotta a tanítást. Ez a „nép” most megközelítőleg 10 ezer embert jelentett, majd 5000 házaspárt, mintegy 80 országból, köztük a nyolc magyar házaspárt: Tholt Gábor és Móni, Tomka Barna és Eszter, Mátyásföldi Imre és Mariann, Kárpáti Levente és Timi, Pellet Phillippe és Ildikó, Darázs János és Gabi, Fülöp Győző és Rita, Dékány Zsolt és Zsuzsa. Meg is töltöttük a helyi szállodákat, lelkigyakorlatos házakat,

amelyekből több mint száz található a világ egyik legjelentősebb és legismeretesebb Mária-kegyhelyén.

A világtalálkozó jelentőségét mutatja, hogy a portugál testvérek két évet fordítottak a szervezésre. Nem is találunk benne hibát; minden program – a reggeli imáktól a délelőtti előadásokon, elmélkedéseken és tanúságtételeken keresztül a délutáni kiscsoportos beszélgetésekig és szentmiséig – óraműpontossággal zajlott. Mi, magyarok meg is fogalmazzuk egymás között, hogy a szervezők szinte az utolsó percig beosztották az időnket, olyan feszes programot állítottak össze, hogy minden egyes nap végén szinte beestünk az ágyba. Persze az útravalóul kapott lelki élmények bőven kárpótlak mindenkit, és feledve a fáradtságot, reggel már újult erővel és hittel indultunk neki a következő napnak.

A legtöbb program helyszíne a régi templommal szemben álló új katedrális volt, amelyik kívülről inkább hasonlít egy monumentális kongresszusi központra, mint szent helyre, de belépve azonnal tudta az ember, hogy hová érkezett. Hiszen ami először szembeünt, az a több méter magasságban elhelyezett, ugyancsak több méter magas feszület, ami egyszerre csodálatos és lélekemelő, egyszerre szimbolizálja a mennybe emelkedő és onnan nap mint

nap, minden egyes emberhez leereszkedő szeretetet. Felejthetetlen élmény volt, ahogy a reggeli imára gyülekeztünk. Ki-ki jött a saját szálláshelyéről, egyszerre több irányból, ami ahhoz hasonlított, mint amikor a mágnes vonzza magához a vasreszelékeket. Mindannyian tudtuk, éreztük: Jézus gyűjtötte maga köré a tanítványait, éppen úgy, mint kétezer évvel ezelőtt.

Azokban a júliusi napokban (is) nagyon jó volt tanítványnak lenni – és házastársnak! A Jóisten különleges ajándékaként éltük meg, hogy a világtalálkozón részt vevő több ezer házaspár a záró szentmisén egyszerre újította meg házassági fogadalmát.

Mennyei édesanyánk, Mária, add, hogy életünk minden pillanatában érezhessük ölelésed melegségét! Hála az együtt töltött napokért!

Dékány Zsolt és Zsuzsa

Elmélkedés

Az Egyházhoz való hűség

Az Egyházhoz való hűségben mindig készek akarnak lenni püspökük, vagy papjuk hívó szavának követésére.

Arra hív az egyház felszentelt tagjai által, hogy Krisztus konsekrált életébe kapcsolódjon be minden ember: Azaz vegye kezébe életét és ajánlja úgy Istennek, hogy szétosztja azt embertársai között. A házastársak a legvalódibb módon élük meg e konsekrációt, amikor egymásnak áldozzák önmagukat maradék nélkül és visszavonhatatlanul.

Eseménynaptár

2018. év

2018. április 25-től kéthetente

(09. 12.; 09. 26.; 10. 10.; 10. 24.; 11. 07.; 11. 21.; 12. 05.; 12. 19.; 01. 02.)

2018. július 1.

2018. július 16-21.

2018. augusztus 11-15.

2018. szeptember 15.

Mária Rádió: Otthon a családban - házasság Happy E.N.D-el

Régióvá alakulás

Nemzetközi találkozó - Fatima

Családos tábor

Révész házaspárok képzése

Írta, összeállította:

Dóka Tamás	(gyömrői plébános)	2-3., oldal
Pozsgai Attila	(Dunaharaszti)	4-6. oldal
Mihajlikné Ronkay Margit és		
Mihajlik György	(Vác)	7-8. oldal
Tomka Barna és Eszter	(Gyömrő)	9-11. oldal
Gajdos Viktória	(Debrecen)	12-13. oldal
Dékány Zsuzsa és Zsolt	(Dunaharaszti)	13-15. oldal
Dóka Tamás	(gyömrői plébános)	16. oldal
Korrektúra:	Rapavi Dóra	(Vác)

Impresszum

Kiadja: END

Kiadásért felelős: Tomka Barna

Megjelenik: elektronikus terjesztésben, kéthavonta

Szerkesztőség címe: 2600 Vác, Molnár u. 6.

e-mail: hazasparok@e-n-d.hu

Web: www.e-n-d.hu